

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

3 février 2021

PROPOSITION DE LOI**modifiant la loi du 4 avril 2014
relative aux assurances
en vue d'étendre
le droit à l'oubli**AMENDEMENTS

*Voir:*Doc 55 **1639/ (2020/2021):**

001: Proposition de loi de M. De Caluwé et Mme Verhelst.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

3 februari 2021

WETSVOORSTEL**tot wijziging van de wet van 4 april 2014
betreffende de verzekeringen
met het oog op het uitbreiden
van het recht om vergeten te worden**AMENDEMENTEN

*Zie:*Doc 55 **1639/ (2020/2021):**

001: Wetsvoorstel van de heer De Caluwé en mevrouw Verhelst.

04025

N° 1 DE MME VAN BOSSUYT

Art. 2

Compléter l'article 61/1 par un 3° rédigé comme suit:

“3° à l'assurance annulation voyage, qui rembourse en tout ou en partie les personnes assurées en cas d'annulation d'un voyage pour des raisons médicales, familiales ou professionnelles.”

JUSTIFICATION

L'assurance annulation voyage n'est pas toujours accessible aux personnes qui ont eu un cancer ni aux malades chroniques. Afin de leur rendre cette assurance plus accessible, nous voudrions également voir le droit à l'oubli s'appliquer à ce type d'assurance. On ne peut en effet accepter que ces personnes portent éternellement un stigmate rendant difficile la souscription d'une assurance à laquelle tout le monde a normalement droit.

Nr. 1 VAN MEVROUW VAN BOSSUYT

Art. 2

Het voorgestelde artikel 61/1 aanvullen met een bepaling onder 3°, luidende:

“3° de reisannulatieverzekering, die personen geheel of gedeeltelijk vergoedt in geval van annulering van een reis wegens medische, familiale of beroepsredenen.”

VERANTWOORDING

Voor ex-kankerpatiënten of chronisch zieken is een reisannulatieverzekering niet altijd even toegankelijk. Om deze verzekering toegankelijker te maken voor hen, zouden we het recht om vergeten te worden ook willen toepassen op deze verzekering. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat zij eeuwig moeten rondlopen met een stempel, die het voor hen moeilijker maakt om verzekeringen vast te krijgen, waar iedereen evenveel recht op heeft.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)

N° 2 DE MME VAN BOSSUYT

Art. 3 (nouveau)

Ajouter un article 3 rédigé comme suit:

“Art. 3. L'article 61/2 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 61/2. § 1er. Les personnes qui sont ou ont été atteintes d'une pathologie cancéreuse, quel qu'en soit le type, et qui veulent contracter une assurance telle que visée à l'article 61/1, ne doivent plus, à l'expiration d'un délai de dix ans après la fin d'un traitement réussi et en l'absence de rechute dans ce délai, déclarer cette pathologie à leur assureur et sont donc dispensées des obligations visées à l'article 58.

Par “fin d'un traitement réussi”, on entend la date de la fin du traitement actif de la pathologie cancéreuse, en l'absence d'une nouvelle apparition du cancer.

L'entreprise d'assurances ne peut exclure du contrat d'assurance cette pathologie cancéreuse ou refuser l'assurance en raison de ladite pathologie cancéreuse.

§ 2. Si la personne était âgée de moins de 21 ans au moment où le cancer a été diagnostiqué, la période visée au § 1er est de cinq ans.

§ 3. Le Roi peut adapter les délais visés aux § 1er et 2 en fonction de la catégorie d'âge et/ou du type d'affection cancéreuse.”

JUSTIFICATION

Par le présent amendement, nous proposons d'apporter deux modifications importantes au droit à l'oubli. Tout d'abord, les patients qui ont eu un cancer et en ont guéri sont dispensés de l'obligation de déclaration. À l'heure actuelle, après l'expiration du délai standard de dix ans, ces personnes sont toujours tenues de déclarer qu'elles ont guéri d'un cancer

Nr. 2 VAN MEVROUW VAN BOSSUYT

Art. 3 (nieuw)

Een artikel 3 invoegen, luidende:

“Art. 3. Artikel 61/2 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 61/2. § 1. Personen die getroffen werden of worden door een kankeraandoening, ongeacht het type, en die een verzekering bepaald in artikel 61/1 willen aangaan, moeten bij het verstrijken van een termijn van tien jaar na het succesvol beëindigen van de behandeling en voor zover er geen herval plaatsvond binnen deze termijn, deze aandoening niet langer melden aan hun verzekeraar en worden dus vrijgesteld van de verplichtingen bedoeld in artikel 58.

Onder het succesvol beëindigen van de behandeling wordt begrepen de datum waarop de actieve behandeling van de kankeraandoening werd beëindigd, in afwezigheid van een nieuwe opstoot van kanker.

De verzekeringsonderneming mag deze kankeraandoening niet uitsluiten uit het verzekeringscontract of de verzekering weigeren omwille van deze kankeraandoening.

§ 2. Indien de persoon op het moment dat de kanker werd gediagnosticeerd jonger was dan 21 jaar, bedraagt de in de eerste paragraaf bedoelde termijn vijf jaar.

§ 3. De Koning kan de termijn, bedoeld in paragraaf 1 en 2 aanpassen, met name in functie van leeftijdscategorieën en/of het type van kankeraandoeningen.”

VERANTWOORDING

Dit amendement stelt twee belangrijke aanpassingen voor aan het recht om vergeten te worden. Ten eerste worden ex-kankerpatiënten vrijgesteld van de meldingsplicht. Na het verstrijken van de standaardtermijn van 10 jaar zijn personen vandaag wel nog verplicht om aan te geven dat ze zijn genezen van een bepaalde kanker. De verzekeraar mag er

déterminé, bien que l'assureur ne puisse plus en tenir compte pour déterminer leur état de santé et, par conséquent, le montant de la prime d'assurance. Il ressort toutefois d'une enquête menée auprès d'anciens patients ayant guéri d'un cancer que les assureurs ne s'y tiennent pas toujours. En soi, il n'est pas surprenant que lorsque l'assureur a connaissance d'une telle information, il ait du mal à en faire abstraction. Donc, pour que le droit à l'oubli fonctionne de manière optimale, l'obligation de déclaration doit être supprimée.

Deuxièmement, nous souhaitons ramener à cinq ans, au lieu de dix, le délai standard pour les moins de 21 ans. Les jeunes sont encore au début de leur vie. Or, il arrive souvent que d'anciens patients soient empêchés de reprendre une vie normale après avoir vaincu le cancer. C'est ainsi par exemple qu'ils ont souvent du mal à souscrire une assurance "solde restant dû", ce qui les empêche d'obtenir un prêt auprès d'une banque. Même des années après avoir vaincu le cancer, ils continuent ainsi à être freinés par la maladie. Ils ont pourtant remporté une bataille difficile et ne devraient pas passer leur vie à continuer à se battre. Pour ces personnes, il est donc particulièrement important de pouvoir accéder plus facilement aux assurances et d'être traitées comme n'importe quelle autre personne de leur âge afin de pouvoir construire leur avenir. C'est pourquoi nous proposons que le délai qui leur est applicable soit ramené à cinq ans, comme aux Pays-Bas, où ce régime est en vigueur depuis le début de l'année. Nous voulons toutefois donner au Roi la possibilité de fixer des délais différents si nécessaire, ce qui est d'ailleurs déjà prévu par la loi. Il demeure en effet important que ces délais soient basés sur des données scientifiques.

echter geen rekening meer mee houden in het bepalen van de gezondheidstoestand van de persoon in kwestie en dus de verzekeringspremie. Uit een enquête bij ex-kankerpatiënten blijkt echter dat verzekeraars zich hier niet altijd aan houden. Op zich is het ook niet vreemd dat wanneer de verzekeraar weet heeft van zulke informatie, het moeilijk is voor hem om hier uiteindelijk geen rekening mee te houden. Om het recht om vergeten te worden dus optimaal te laten werken, zou de meldingsplicht moeten worden afgeschaft.

Ten tweede brengt het de standaardtermijn voor -21 jarigen naar vijf jaar, in plaats van tien. Jonge mensen staan nog aan het begin van hun leven. Ex-kankerpatiënten worden echter vaak nog tegengehouden om hun leven te hernemen, nadat zij kanker hebben overwonnen. Zij hebben bijvoorbeeld vaak moeilijkheden met het krijgen van een schuldsaldooverzeering, waardoor ze geen lening kunnen krijgen bij een bank. Ondanks dat zij kanker al jaren hebben overwonnen, worden ze dus nog steeds tegengehouden door de ziekte. Ze hebben reeds een zware strijd gewonnen en ze moeten niet hun leven lang blijven strijden. Voor hen is het dus extra belangrijk om makkelijker toegang te kunnen krijgen tot verzekeringen en dat ze behandeld worden zoals elke andere leeftijdsgenoot, zodat ze hun toekomst kunnen uitbouwen. Daarom zou de termijn voor hen worden teruggebracht naar vijf jaar, naar het voorbeeld van Nederland, waar deze regeling sinds het begin van het jaar van kracht is. We bieden evenwel de mogelijkheid aan de Koning om termijnen eventueel anders te bepalen, iets wat nu reeds in de wet staat. Het blijft immers belangrijk dat deze termijnen gebaseerd zijn op wetenschappelijke gegevens.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

12 novembre 2020

PROPOSITION DE LOI**modifiant la loi du 4 avril 2014
relative aux assurances
en vue d'étendre
le droit à l'oubli**(déposée par M. Robby De Caluwé et
Mme Kathleen Verhelst)BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

12 november 2020

WETSVOORSTEL**tot wijziging van de wet van 4 april 2014
betreffende de verzekeringen
met het oog op het uitbreiden
van het recht om vergeten te worden**(ingediend door de heer Robby De Caluwé en
mevrouw Kathleen Verhelst)**RÉSUMÉ**

Le “droit à l'oubli” prévoit que, quoique tout candidat assuré soit obligé de communiquer ses antécédents médicaux lorsqu'il souscrit une assurance, l'entreprise d'assurances ne peut pas les prendre en compte pour déterminer son état de santé à ce moment-là. Ce droit s'applique actuellement aux assurances visant le solde restant dû afférentes aux crédits hypothécaires se rapportant à l'habitation familiale, ainsi qu'aux assurances souscrites pour garantir le remboursement d'un crédit professionnel.

Cette proposition étend le droit à l'oubli à l'assurance relative à l'incapacité de travail qui, en cas de maladie ou en cas de maladie et d'accident, indemnise totalement ou partiellement la diminution ou la perte de revenus professionnels découlant de l'incapacité de travail. Ce type d'assurance “revenu garanti” s'adresse à tous les travailleurs (indépendants, salariés, fonctionnaires, etc.) mais cette assurance est principalement souscrite par les travailleurs indépendants. Lorsqu'elle sollicite une assurance de ce type, la personne qui souffre d'une maladie chronique mais qui est parfaitement capable d'entreprendre des activités se voit souvent opposer un refus ou imposer une surprime importante. Cette proposition de loi vise à empêcher ce refus ou l'application de cette surprime.

SAMENVATTING

Het “recht om vergeten te worden” houdt in dat men als kandidaat-verzekerde bij de onderschrijving van een verzekering wel zijn medische antecedenten moet meedelen, maar dat deze niet in acht mogen genomen worden door de verzekeringsonderneming voor het bepalen van de huidige gezondheidstoestand. Op heden is dit recht om vergeten te worden van toepassing op schuldsaldoverzekeringen met betrekking tot hypothecair kredieten voor de gezinswoning en die met betrekking tot de terugbetaling van een professioneel krediet.

Met dit voorstel wordt het recht om vergeten uitgebreid tot de arbeidsongeschiktheidsverzekeringen die, in geval van ziekte of in geval van ziekte en ongeval, de vermindering of verlies van beroepsinkomen ten gevolge van de arbeidsongeschiktheid van een persoon geheel of gedeeltelijk vergoedt. Een dergelijke verzekering “gewaarborgd inkomen” richt zich tot iedereen (zelfstandigen, werknemers, ambtenaren, ...), maar wordt vooral door zelfstandigen afgesloten. Wie lijdt aan een chronische ziekte, maar perfect in staat is om te ondernemen, krijgt bij de aanvraag van een dergelijke verzekering vaak te horen dat deze ofwel geweigerd wordt, ofwel enkel mogelijk is mits het betalen van een hoge bijpremie. Met dit wetsvoorstel wordt deze weigering of het aanrekenen van een bijpremie voorkomen.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	: socialistische partij anders
cdH	: centre démocrate Humaniste
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant – Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de numering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beige gekleurd papier)

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le “droit à l’oubli” a été instauré pour certaines assurances de personnes par la loi du 4 avril 2019 modifiant la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances. Cette législation est basée sur la législation française, connue sous le nom de “Convention AREAS”.

Ce droit à l’oubli implique que, quoique tout candidat assuré soit obligé de communiquer ses antécédents médicaux lorsqu’il souscrit une assurance, l’entreprise d’assurances ne peut toutefois pas prendre ceux-ci en compte pour déterminer l’état de santé actuel. Le droit à l’oubli s’applique actuellement à deux types d’assurances de solde restant dû. Un premier type concerne les assurances solde restant dû souscrites par un candidat preneur d’assurance pour garantir le remboursement d’un crédit hypothécaire qui se rapporte à l’habitation familiale. Un deuxième type concerne les assurances solde restant dû souscrites par un candidat preneur d’assurance pour garantir le remboursement d’un crédit professionnel. Ce droit à l’oubli s’applique notamment aux personnes qui ont été atteintes d’un cancer. À l’expiration d’un délai de dix ans à compter de la date de la fin d’un traitement réussi et en l’absence de rechute dans ce délai, l’entreprise d’assurances ne peut plus en tenir compte dans son évaluation des risques. L’entreprise d’assurances ne peut par conséquent ni refuser l’assurance, ni mettre en compte une surprime en raison de cette pathologie.

L’arrêté royal du 26 mai 2019 déterminant une grille de référence relative au droit à l’oubli a réduit le délai du droit à l’oubli pour un certain nombre de types de cancers. Pour certains cancers de la peau, du sein ou du col de l’utérus, l’assureur doit déjà oublier cette pathologie après un an. Cet arrêté royal a également instauré un droit à l’oubli pour un certain nombre de maladies chroniques, comme le VIH, l’hépatite C et la mucoviscidose.

Cette législation constitue un pas important dans la bonne direction, mais doit, à nos yeux, encore être étendue. Ce droit à l’oubli doit notamment être étendu à d’autres pathologies, comme le prévoit également la loi. La loi spécifie en effet que le Centre fédéral d’expertise des soins de santé évalue cette liste tous les deux ans en fonction du progrès médical et des données scientifiques

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het “recht om vergeten te worden” werd met de wet van 4 april 2019 tot wijziging van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen voor bepaalde persoonsverzekeringen ingevoerd. Deze wetgeving is gebaseerd op de Franse wetgeving, gekend onder de naam *Convention AREAS*.

Dit recht om vergeten te worden houdt in dat men als kandidaat-verzekerde bij de onderschrijving van een verzekering wel zijn medische antecedenten moet meedelen, maar dat deze niet in acht mogen genomen worden door de verzekeringsonderneming voor het bepalen van de huidige gezondheidstoestand. Het recht om vergeten te worden is op heden van toepassing op twee types van schuldsaldoverzekeringen. Een eerste type betreft de schuldsaldoverzekeringen die worden gesloten door een kandidaatverzekeringnemer om de terugbetaling van een hypotheek krediet te waarborgen dat betrekking heeft op de gezinswoning. Een tweede type betreft de schuldsaldoverzekeringen die worden gesloten door een kandidaatverzekeringnemer en dient om de terugbetaling van een professioneel krediet te waarborgen. Dit recht om vergeten te worden geldt onder meer voor personen die door kanker getroffen werden. Na het verstrijken van een periode van tien jaar vanaf de datum waarop de behandeling succesvol werd beëindigd mag de verzekeringsonderneming hiermee geen rekening meer houden bij zijn risicobeoordeling, voor zover er geen hervat plaatsvond binnen deze termijn. De verzekeringsonderneming mag bijgevolg geen verzekering weigeren of een bijpremie aanrekenen ten gevolge van deze aandoening.

Met het koninklijk besluit van 26 mei 2019 tot vaststelling van een referentierooster met betrekking tot het recht om vergeten te worden werd voor een aantal kankeraandoeningen de termijn om vergeten te worden verkort. Voor bepaalde huid-, borst- of baarmoederhalskankers moet uw verzekeraar u al na één jaar vergeten. Eveneens werd in dit koninklijk besluit een recht om vergeten te worden ingevoerd voor een aantal chronische ziektes, zoals hiv, hepatitis C en mucoviscidose.

Deze wetgeving is een belangrijke stap in de goede richting, maar dient volgens ons nog uitgebreid te worden. Zo dient dit recht om vergeten te worden uitgebreid te worden tot andere aandoeningen, zoals ook bepaald in de wet. In de wet wordt namelijk gespecificeerd dat het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg elke twee jaar deze lijst met aandoeningen evalueert in

disponibles relatives aux pathologies, après quoi le Roi peut adapter la grille de référence des pathologies.

Par le biais de la présente proposition, nous souhaitons étendre le droit à l'oubli à l'assurance incapacité de travail qui, en cas de maladie ou en cas de maladie et d'accident, indemnise totalement ou partiellement la diminution ou la perte de revenus professionnels due à l'incapacité de travail d'une personne. Ce type d'assurance "revenu garanti" s'adresse à tous (indépendants, travailleurs salariés, fonctionnaires, ...), mais est principalement souscrite par les indépendants. Lorsqu'elle sollicite une telle assurance, la personne qui souffre d'une maladie chronique mais est parfaitement capable d'entreprendre se voit souvent opposer un refus ou imposer une surprime importante. La présente proposition de loi vise à empêcher ce refus ou l'imputation d'une surprime.

functie van de medische vooruitgang en de beschikbare wetenschappelijke gegevens inzake de aandoeningen, waarna de Koning het referentierooster met aandoeningen kan aanpassen.

Met dit voorstel willen we het recht om vergeten te worden uitbreiden naar de arbeidsongeschiktheidsverzekeringen die, in geval van ziekte of in geval van ziekte en ongeval, de vermindering of verlies van beroepsinkomen ten gevolge van de arbeidsongeschiktheid van een persoon geheel of gedeeltelijk vergoedt. Een dergelijke verzekering "gewaarborgd inkomen" richt zich tot iedereen (zelfstandigen, werknemers, ambtenaren, ...), maar wordt vooral door zelfstandigen afgesloten. Wie lijdt aan een chronische ziekte, maar perfect in staat is om te ondernemen, krijgt bij de aanvraag van een dergelijke verzekering vaak te horen dat deze ofwel geweigerd wordt, ofwel enkel mogelijk is mits het betalen van een hoge bijpremie. Met dit wetsvoorstel willen we deze weigering of het aanrekenen van een bijpremie voorkomen.

Robby DE CALUWÉ (Open Vld)
Kathleen VERHELST (Open Vld)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'article 61/1 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, inséré par la loi du 4 avril 2019, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 61/1. Les dispositions de la présente section sont applicables:

1° aux contrats d'assurance qui garantissent le remboursement du capital:

a) d'un crédit hypothécaire tel que visé à l'article 224;

b) d'un crédit professionnel.

2° à l'assurance incapacité de travail qui, en cas de maladie ou en cas de maladie et d'accident, indemnise totalement ou partiellement la diminution ou la perte de revenus professionnels due à l'incapacité de travail d'une personne.”

26 octobre 2020

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 61/1 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, ingevoegd bij de wet van 4 april 2019, wordt vervangen als volgt:

“Art. 61/1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op:

1° verzekeringsovereenkomsten die de terugbetaling van het kapitaal waarborgen:

a) van een hypothecair krediet zoals bedoeld in artikel 224;

b) van een beroepskrediet.

2° de arbeidsongeschiktheidsverzekeringen die, in geval van ziekte of in geval van ziekte en ongeval, de vermindering of verlies van beroepsinkomen ten gevolge van de arbeidsongeschiktheid van een persoon geheel of gedeeltelijk vergoedt.”

26 oktober 2020

Robby DE CALUWÉ (Open Vld)
Kathleen VERHELST (Open Vld)